

Lám, mennyire magyar Áder János?!

(folytatás az első oldalról)

- ha palesztin volt, úgy Izraelnek az ő hazájuk földjének önkényes kisajátításai, és sok esetben népiirtás jellegű támadásai lehetnek gyűlöletének okai

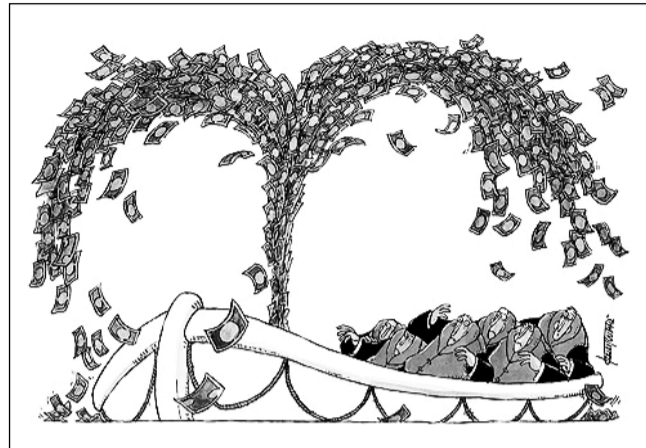
- ha nemzetközi békeharcos volt, úgy a közvetlen izraeli érdekeket is szolgáló kiagyalt, a valóságban anyagi és uralkodási okok miatt kezdett háborúk lehetnek a gyűlölete okai, amelyek igazságtalan voltokon felül még veszélyeztetik a világbékét és a létbiztonságot is,

- ha pedig Európai Unió volt, a gyűlölet megnyilvánulásának eredőjét szolgáltathatta az a felismerés, hogy a mai világválságot, néptömegek nyomorát a cionisták uralta bankrendszer zúdította a világra stb.

Ha pedig csak röviden azt mondta a rabbit inzultáló személy, hogy gyűlöli a zsidókat, abban viszont semmi rendkívüli, meghökkentő újdonság, így azonnali reflektációs igény sincs, hiszen több százmillió megkérdőzött vallja ezt a nemzetközi statisztikai felmérések szerint. Erre vonatkozóan a Pew Research Center közvélemény kutató a zsidóellenességet vizsgálva a következő felmérési eredményt tette közzé (Magyar Nemzet 2008. szept. 9.), „Spanyolország 46 %, Lengyelország 36 %, Oroszország 36 %, indiaiak 32 %, kínaiak 55 %,

Japán és Dél-Korea a két érték között helyezkedik el, USA 7 %.”

Engem minden ok nélkül támadott le az elkövető, s minősített fasisztának, rasszistának, antiszemitanak. Lettem hirtelen gyűlölködő árvalányhajas fajmagyar, náci magyar, magyarkodó magyar. Mire vagy büszke te senkiházi üvöltötte felém,

a Szent Koronára, amely nem más mint svájci sapka, Szent István ereklyéje tetem cafat, a Turul madár egy düledt szemű tojó, a Himnuszotok pedig elavult nóta? Vagy Az Ember tragédiájára amely tömören gecy, a Feszty körkép kártékony hazugság, nyelvetek pedig szedett-vedett ócskaság. Landesszmann Rabbi is megmondta már 1993-ban, hogyha felsorolnánk azoknak a zsidóknak az értékeit a magyar kultúrában, amit ha kivonnánk Magyarországról, akkor nem maradna más, mint a bögatya és a fütyülős barack”.

Láthatod Te fajmagyar, hogy mi elértük Kertész Imrével azt is, hogy bár az előző évi Frankfurt-i

lettünk hülyék, mindent megtanultunk és lám, én is tanár lettem.

A másik érdekessége és szintén elítélendő része az új törvénynek, a mindennapos tornaóra, amelynek elrendelője nem volt tisztában számos pedagógiai alapismerettel és következménnyel. Szintén tanár barátaim véleménye: - Jó nagy marhaság ez is. A tornaórák után a gyerek a következő órán nem tud figyelni, illetve csak a tanóra második felén képes odakoncentráltni az előadott tananyagra. Kivált akkor, ha van egy erőszakos és csak a saját szakával törődő tornatanár. A tornatanárok ugyanis nem képesek szellemileg arra, hogy felfogják: nem csak a testnevelés létezik a földön... Emellett persze ott vannak a kiadások is, hiszen mindennap jobban kopok a tornacipő, a mez, a tornaökö. Ez pedig a családok költségvetését terheli, nem is kis összeggel...

Ehhez tartozik még, hogy a valóság, a műveltséget nyomja el a sportot első helyre állító elvakult törvény. Szemben azzal, hogy gimnáziumokban a 11. és a 12. évben kimarad az ének-zene oktatás, noha a műveltség egyik meghatározó pillére a zenetörténet, a lélek nevelésének pedig a közös éneklés. Az általános iskolákban is rendkívül alacsony az ének óraszám, de mert ilyen alacsony, a pedagógusoknak csak kis része veszi komolyan. A sport azonban übereli az egész törvényt... Magyarul a mai magyar oktatási törvény tudatlan, a családtól elszakított és lelkiileg üres gyerekeket óhajt nevelni, erő nemzettudattal... Ez utóbbi nem lenne baj, de botorság azt gondolni, hogy a nemzettudat Liszt, Erkel, vagy éppen a régebbi idők nagyjainak bemutatása nélkül menni fog – a futballpályán...

A sport – kivált a foci – legyen szabadidős tevékenység, szórakozás. Helyette pedig a családokat kell előtérbe helyezni, nevelni, visszaadni a család intézményének a helyét a társadalomban. Mert a nevelés legfőbbképpen a családi szeretetben válik tökéletessé. Az iskola fontos, de csak másodlagos szerepet töltsön be a gyermek életében... Nem elég tehát a törvényeket „legyártani”, de azokat át kell gondolni a ratifikálás előtt. Mert a szocialista, az antelli, a horni, a gyurcsányi törvények sokaságáról bebizonyosodott, hogy azok csupán a törvényalkotó és a törvényhozó ostobaságát tükrözték... a társadalomnak pedig csak ártottak. Ezek alapján és miatt, született ma efféle rendkívül ártó és kulturálisan szánalmas oktatási törvény.

Felhívom a törvényalkotó figyelmét a következőre: „Multitudo legum indicium est morbidae reipublicae” (Pufendorf, App. II. 20.). Ha pedig első olvasatra nem érti mire hívtam fel a figyelmét, akkor nem is méltó a törvényalkotásra... ne keresséjen szótárakban... méltóbb dolog ilyenkor lemondani....

Stoffán György

könyvkiállításon, – amely a magyar irodalom kiemelése jegyében került megrendezésre –, ott még Kertész Imréről nem is tudtak, de a következő évben mégis irodalmi Nobel-díjat kapott.

Ne erőlködj hát öcsi – kezelt le az inzultáló –, mert úgyse fogsz ezzel semmit elérni, hiszen ti „genetikailag alávaló népség vagytok”, amit Kertész Ákos írónk egyértelműen meg is fogalmazott. Visszelkedj hát a mi irányvonalaink szerint, mert ha beteljesedik Simon Peresz izraeli államelnök által hivatalosan megfogalmazott törekvésünk, hogy felvásároljuk Magyarországot, akkor majd számon kérünk magyarkodásotokért benneteket. És távozása közben még oda ordította: aztán ne merj ám erről senkinek se szólni, mert lecsukatlak nacionalizmus, sovinizmus, rasszizmus fasizmus és főleg antiszemitizmus vádjával.

Röviden ez az inzultus ért, amit magyar keresztényként el kellett szenvednem. Így hát kérem Elnök Urat, látogasson meg, oszlassa el aggodalmait, és gondoskodjon arról, hogy eme egyedülálló incidens kellő nemzetközi publicitást is kapjon a további inzultusok és kártékony következmények hatékony elháríthatósága és magyar keresztény lelkem megnyugvása érdekében.

A Schweitzer rabbi esetéhez hasonlóan elvárható soron kívüli személyes látogatását pedig a Magyarok Világszövetsége elnökénél, Patrubány Miklósnál kérem eszközölni, mint aki engemet, vagyis minket, keresztény magyarokat személyében is képvisel.

Pécs, 2011 jún. 30.

Mély tisztelettel

Egy ismeretlen magyar keresztény állampolgár
Gróf Endre, közgazdász

Jövönket veszélyezteti az új oktatási törvény...

(„Focika” vagy kultúra?)

Lehet, hogy az alcím élesen elválasztja a sportot és a kultúrát... jól teszi, ez volt a célom velem. Nem vitatkozni akarok Orbán Viktorral, amikor neheztelek a sport államilag szinte beteges előtérbe helyezésével, mint sok mással is, amit az új oktatási törvény tartalmaz, illetve nem tartalmaz. Csupán megjegyzéseim vannak. Ugyanis, valami alapvető hiba van az egészben. Mégpedig az, hogy az egész törvény a hátrányos helyzetbe taszítja a normális, klasszikus családban, szeretetben és szülői odafigyelés mellett élő gyermekeket és ezzel a családokat is. Általános és rendkívül veszélyes, emellett ostoba pedagógiai elképzelés ugyanis, hogy a gyereket ki kell szakítani a családi környezetből. Ilyen pedagógiai alapvetésről most hallottam először és nagyon ártónak tartom. Hiszen a családból való „kiszakadás” nem feltétlenül kötelező. A családi kötődés életre szóló egy normális környezetben. Még jó, hogy a diszkóba járást nem teszi kötelezővé a törvény a gyerek „érdekében”, már csak azért, hogy szokja a szennyet – a törvényalkotó szerint. Igaz van olyan iskola, ahol a kilencedikeseket tanítás után az osztályfőnök bowlingozni vitte, majd rövid idő múlva magukra hagyta a diákokat, a kocsmával egybeépült külvárosi kaszinóban, ahová normális ember – nem pedagógus! – nem enged el egyedül a gyerekét a mai szennyvilágban.

A törvény sokféleképpen igyekszik ezt a társadalmat súlyos veszélyeztető elképzelést szentesíteni. Például azzal, hogy a gyerekek kötelezően, a tanítás után délután négy óráig az iskolában legyenek. Pedagógus barátaimmal beszélgetve arra jutottunk, hogy a tanárok és diákok egyaránt kínlódnak majd, mert nincs megfelelő program az iskolai elfoglaltságra, és ha volna program arra pénz nincs. A törvény eme ostoba része azt is kétségessé teszi, hogy a gyerek az eddig megszokott tanulási programját hogyan lesz képes átszervezni és lesz-e ideje a tanulásra, hiszen a leterheltség is nő az új törvénnyel. Igaz, ezt a leterheltséget úgy jellemezte egy tanár barátom, hogy: - teljesen fölösleges hülyeségeket kell megtanítanunk. Mi is jártunk iskolába, és mégsem

Kulináris autonómia

– csak ezt nem kérték a határon túli magyarság számára! –

Mint említettük már, az autonómiáért való küzdelem alapvető hozzáállása az überelés és nem fordítva. Eddig a kárpátmedencei magyarság képviselői autonómia kérdésben egymást próbálták alulmúlni. Személyi, kulturális, szóval mindenféle elképzelhető autonómiát megfogalmaztak már.

Én javasolnám a kulináris autonómiát is próbálják benyújtani az EU-nak, és megegetni a határon túli magyarsággal. A kulináris autonómia Svájcban, Franciaországban régóta nagy divat: úgy nevezik raklett. Ezt a raklett nevezetű készüléket kikapcsolják az asztal közepére és bekapcsolják (lásd képet). Az asztalra a gondos háziasszony kitesz mindeféle sütnivaló finomságokat: különböző húsból darabkákat, szalonna (ez is darabkába vágva, mint minden egyéb), zsíros sajtok, tojás, kenyér, savanyúságok, fűszerek és evőeszközök, tányérok. Mindenki saját maga sütögeti a pecsenyéjét és úgy fűszerezi, ahogy akarja. De itt is van egy háziasszony, aki mindent előkészít. Az autonómia tehát itt is csak látszólagos függetlenséget, önállóságot biztosít. Ugyanis azt eszel, amit a háziasszony az asztalra tesz! De megvan az a jó érzésed, hogy azt eszel, amit akarsz: kulinárisan önálló vagy!

Mit gondolsz, az vagy?

Nem vagy az!

Mert a nemzeti kisebbségekre mindenhol úgy gondolnak, mint vendégre. Azt ehét, ha kedves vendég, amit a háziasszony/házigazda az asztalra tesz neki. A kamrához nincs kulcsa, de ha szerezne is hozzá, akkor se lenne ott joga dézsmálni!

Mikor lesz végre magyar kormány Magyarországon és magyar érdekképviseletek a leszakított területeken?

Zürich – Svájc, 2012. 07. 20.

Dr. Ing. Sebestyén Teleki István

